

Zasady pšawopisa

Zwětšego pišomy zuki tak, kaž je pši jasnem a pšawem wugronjenju słyšymy.

Pširownaj na pšíkřad:

biś – byś, suk – zuk, žiwy – žywy

Pši formo- a slowotwórbje žiwamy na zdonk słowa a píswojźbne słowa.

Pširownaj na pšíkřad:

luboś – lubosny, zwěžaś – zwězk, šota – k šoše, žerdka – žerž

Twarde sycawki „c“, „s“, „z“

Pismikam „c“, „s“, „z“ wótpowěduju w serbšćinje druge zuki ako w nimšćinje.

1. Serbski pismik „c“ jo pšecej zuk [ts] Lucija, cil, citrona – nimski pismik „c“ jo pak [k] Café abo [ts] Celsius;
2. Serbski pismik „s“ jo pšecej njespiwny zuk [s] pěsk, sobota, žinsa – nimski pismik „s“ jo [z] Sage, Hase, Pilsner (mimo w kupkoma „sp“ a „st“) // nimski pismik „ß“ resp. „ss“ jo [s] dass, Fuß, Nuss;
3. Serbski pismik „z“ jo pšecej spiwny zuk [z] cuzy, zeger, zmazaš (wuwzeše na kóncu słowa) – nimski pismik „z“ jo [ts] Luzie, Ziel, Zitrone.

Twarde sycawki „š“, „ž“ versus měke „ś“, „ź“

Pšed wokaliskim pismikom „y“ pišomy pšecej twarde sycawki „š“, „ž“.

Pširownaj na pšíkřad:

šyja, šyroki, šyś; žycyś, žyłow, žyto, žywjenje

Pšed wokaliskima pismikoma „ě“, „i“ pišomy pšecej měke sycawki „ś“, „ź“.

Wuwzeša su cuze słowa kaž maršěrowaś, mašina, režim.

Pširownaj na pšíkřad:

šěg, šěto, šěsto, šicho, šišćaś; žěk, žěto, žiši, žiwaś se, žiwy

Jaden zuk, dwa pismika: „ł“ a „w“

Pismik „ł“ pišomy w tych padach, žož wustupuju pši formo- a słowotwórbje změna konsonantow „ł“ na „l“.

Pšironaj na pšikład:

doł – w dole – dolina, kisały – kisały – kisalina, šybał – šybalik

Pismik „ł“ pišomy jano w tych padach pšed „e“, gaž jo wón žel kóńcowki.

Pšironaj na pšikład:

kisałe, nagle, šopte, zdrjałe

Pismik „ł“ njepišomy žednje pšed pismikami „ě“, „i“ a „j“, ale pšecej „w“.

Pšironaj na pšikład:

wěcej, wěriš, widły, wina, wjacor, wjas

Wokaliskej pismika „o“ a „ó“

Pismik „ó“ pišomy w přednej zložce zdonka pó twardych konsonantach „b“, „p“, „m“, „w“ a „g“, „k“, „ch“ (nic „h“), jolic žeden z tych konsonantow njeslědujo.

Toš ta regula pšaši bžez wuwzeša jano za njeprefigěrowane słowa.

Pšironaj na pšikład:

bóży (ale: Bog), skócyś (ale: skokaś), wócy (ale: woko)

pólaš, pótwardy, póbyś; wócakaś, wólažcyś, wóstabiś (ale: woběliš, wopšašaś se, wochyśiš)

Pismik „ó“ žednje pšed „ł“ njewustupuju.

Pšironaj na pšikład:

woł, wołaś, wołoj

Pismik „ó“ pišo se pšecej w prepozicijoma pó a wó.

Pšironaj na pšikład:

pó droze, pó góli, pó mloko; wó gusy, wó syna, wó tebje

Wokaliskej pismika „ě“ a „i“

Pismik „ě“ móžomy w zdonku słowa jano w přednej zložce pisaś.

Pširownaj na pšikład:

běły, jěć, měriś, rěka, šěžki, wětš, žěra

Pismik „i“ njepišomy ako pó twardych sycawkach „c“, „č“, „s“, „š“, „z“, „ž“ tak teke nic pó twardych konsonantach „d“, „h“, „ch“, „t“, „t“.

Wuwzeša su cuze słowa kaž citrona, direktor, historija.

Pširownaj na pšikład:

gózdžik, sćina, śicho, žiwy